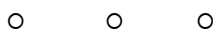

پیش بروید و مرعوب نشوید

سخنان رهبر معظم انقلاب در دیدار با دانش آموزان نخبه قرآنی و المپیادی

اشاره

نخبگان قرآنی سیزدهمین کنگره قرآنی سمپاد، المپیادها و مدیران ستادی و مراکز آموزشی سمپاد در تاریخ ۳۰ تیرماه ۱۳۸۳ افتخار اقامه نماز جماعت با رهبرشان و شنیدن صحبت‌های ارزشمند ایشان را داشتند. با هم صحبت‌های رهبر عزیزمان را می‌خوانیم.
«سمپاد»

بسم الله الرحمن الرحيم

دو مطلب با شما عزیزان خوش استعداد و قرآنی قابل طرح است: یک مطلب در مورد تلاشی است که برای فراگیری قرآن و تسلط بر تلاوت قرآن و مفاهیم قرآنی در مجموعه‌ی شما جمع ویژه، صورت می‌گیرد؛ یک مطلب هم مربوط به مجموعه‌ی خوش استعدادها و جوانان هوشمند ماست که در مراکز آموزشی ویژه مشغول تحصیل هستند.

○ انس با قرآن، پاکی دل و جان

در مورد کار قرآنی، باید این نکته را به شما عرض کنم که این را یک توفیق بزرگ خدایی بدانید. انس با قرآن، نعمت خیلی بزرگی است. قرآن والاترین معارفی است که ذهن بشری ممکن است در صورت علو درجه‌ی خود، به آنها دست پیدا کند. قرآن را باید به تدریج فهمید

و پیوسته به مفاهیم بسیار عالی آن دست پیدا کرد. قرآن مثل کتابی نیست که انسان بردارد از اول تا آخر آن را بخواند - اگر ساده است، مطالب آن را بفهمد؛ اگر مشکل است، از یک نفر بپرسد و او برایش بیان کند و بفهمد و تمام شود - قرآن مثل چشمه‌ی مستمراً جوشانی است که هرچه شما پیش بروید، هرچه بیشتر استفاده کنید و هرچه ظرفیت بهره‌مندی خودتان را بیشتر کنید، بیشتر به شما فیض خواهد داد. قرآن، توقف و تمام شدن ندارد؛ البته شرط دارد. همان‌طور که گفتیم، قرآن را باید استنطاق کرد؛ یعنی از قرآن «نطق» و «بیان» خواست. این کار چند شرط دارد؛ یک شرط آن، انس با قرآن است. انس با قرآن، فقط فراگیری ظواهر قرآن و تجوید آن نیست - اینها هم لازم است - انس با قرآن یعنی ارتباط دائمی با قرآن و خواندن قرآن. این‌که ما گاهی روی حفظ قرآن تکیه می‌کنیم، به خاطر این است که کسی که قرآن را حفظ است، همیشه امکان تلاوت و ارتباط با قرآن برای او وجود دارد. خود این انس مداوم و تکرار و بازخوانی مکرر، انسان را به تدریج با زوایای ناشناخته‌ی مفاهیم قرآنی آشنا و نزدیک می‌کند. بعضی‌ها قرآن را می‌بندند و کنار می‌گذارند؛ چهار آیه، پنج آیه، ده آیه، یا از زبان این و آن، یا در کتابی می‌خوانند، چیزی هم از آن چهار آیه می‌فهمند، بعد می‌گویند قرآن این‌طور می‌گوید! قرآن که همین چهار آیه نیست. کسی که قرآن را نخوانده و در آن تدبر نکرده، چطور می‌تواند ادعا کند که قرآن این را می‌گوید؟! انس با قرآن لازم است. شما جوان و با استعدادید و این توانایی ذهنی را دارید که با قرآن ارتباط و انس پیدا کنید. باید با قرآن انس و رابطه‌ی دائمی برقرار کنید؛ معنای قرآن را بفهمید و مفاهیم آن را بدانید تا بتوانید مفاهیم والا را از آن استخراج کنید. بنابراین انسان باید دائماً با قرآن مرتبط باشد. اگر قرآن را حفظ ندارید، همیشه با خودتان یک قرآن داشته باشید. هر جا و هر وقت فرصت کردید، قرآن را باز کنید و هرچه آمد، بخوانید. البته بهتر این است که انسان از اول شروع کند تا آخر؛ باز دوباره از اول شروع کند تا آخر، و مکرر بخواند. هرگاه قرآن می‌خوانید، به الفاظ آن بسنده نکنید؛ معنای آن را هم با استفاده از ترجمه‌های خوبی که امروز وجود دارد، بفهمید. این کار را این قدر تکرار کنید تا به مفاهیم قرآنی تسلط پیدا کنید. با این وضعیت، آن را حفظ کنید. در این صورت، قرآن همیشه در ذهن شما حاضر و موجود است؛ یعنی شما همیشه در حضور قرآن هستید.

قرآن نعمت خیلی بزرگی است. بنده وقتی در سن شماها بودم، گرچه به قرآن علاقه داشتم و قرآن خوان دبستان هم بودم، اما تأسف می‌خورم کسی آن وقت ما را به حفظ قرآن تشویق نکرد؛ والا اگر تشویق می‌کرد، قرآن را حفظ می‌کردیم. بنده الان در سنین بالا که دیگر برای

من امکانی هم به‌طور متعارف وجود ندارد، تأسف آن روز را می‌خورم. شما الان در همان شرایط هستید، منتها با فضای قرآنی. زمان کودکی و نوجوانی ما اصلاً قرآن رایج نبود. البته ما به مدرسه‌یی می‌رفتیم که جنبه‌ی دینی داشت؛ و الا در مدارس معمولی اصلاً قرآن رایج نبود. آن روز در فضای کشور اصلاً قرآن وجود نداشت و همه از قرآن دور بودند؛ اما امروز قرآن همه‌جا هست و این فرصت برای شما وجود دارد؛ از این فرصت استفاده کنید.

یکی دیگر از شرایط استفاده‌ی از قرآن، پاک بودن است. «لا یمسه الا المطهرون» که در قرآن هست، یکی از وجوه و معانی‌اش همین است که انسان باید پاکیزه شود تا بتواند با قرآن ارتباط واقعی پیدا کند و مفاهیم آن را بگیرد؛ با دل و ذهن آلوده نمی‌شود. این هم برای شما جوانها کاملاً میسر است. دل‌های شما پاک و روح‌ها تان شفاف و ذهن‌ها تان آماده است؛ این راه هم خیلی قدر بدانید و تا آن جایی که می‌توانید، آن را حفظ کنید. می‌توانید با قرآن ارتباط برقرار کنید. هر چه این پاکیزگی بیشتر شود، قرآن بیشتر خودش را به شما خواهد داد و حقایقش را پیش شما مکتشف خواهد کرد. وقتی طعم قرآن را بچشید، دیگر دست بردار نیستید.

○ شکوفایی استعداد، شکرانه نعمت خداداد

و اما شما جوانان تیزهوش و بااستعداد ما در هر جای کشور هستید، نفس این تیزهوشی را هم نعمت بزرگ خدا بدانید و از او بخواهید که در راه رضای خدا استفاده کنید. این استعداد، یک سرمایه است؛ این سرمایه، هم متعلق به خود شماست؛ هم متعلق به کشور و ملت شماست و هم متعلق به تاریخ شماست. یک روز بود که این سرمایه‌ها هدر می‌رفت و کسی اعتنا نمی‌کرد به این که جوانهای تیزهوشی در جامعه هستند. امروز به برکت اسلام و نظام اسلامی، حس قدردانی از این سرمایه و توجه به تیزهوشان و استفاده‌ی از این نعمت خدادادی برای پرورش استعدادها در کشور وجود دارد و در حد وسع و امکان هم تلاش می‌شود و روزبه‌روز هم ان شاء الله بیشتر خواهد شد.

اما شما به عنوان کسی که خداوند این نعمت را در درجه‌ی اول به خود شما داده، آن را از خدا بدانید و تصمیم بگیرید آن را در راه رضای الهی به کار ببرید، که آن هم عبارت است از این که برای این کشور و این ملت و برای جبران عقب‌افتادگی‌های تحمیل شده‌ی بر ملتتان، این استعداد و نعمت الهی را به کار بگیرید. بدانید همچنان که یک انسان بااستعداد توقع دارد دستگاه‌های مسؤول، استعداد او را پرورش دهند و او را قدر بشناسند - که توقع به جایی هم

هست - این کشور، این ملت، این خانواده، این پدر و مادر، این محیط و این نظام هم توقع دارد کسانی که این استعداد را دارند، حقیقتاً خودشان هم برای آن همت و تلاش کنند؛ و الا با استعدادترین افراد اگر خودشان همت و تلاش نکنند و درس نخوانند و پیگیری نکنند، این سرمایه را کد خواهد ماند و ممکن است به تدریج زایل و نابود هم بشود. بعد هم وقتی این استعداد در رشته‌های گوناگون علمی شکوفا شد و توانستید کارهایی انجام دهید، روحاً خودتان را قوی نگه‌دارید تا وسوسه‌ها شما را به این طرف و آن طرف نکشاند. بعضی‌ها هستند که استعدادشان هم خیلی خوب است و تا حدود زیادی هم شکوفا شده؛ اما اگر در جایی یک لغزشگاه شهوانی یا یک لغزشگاه فکری پیش بیاید، می‌لغزند. خودتان را محکم نگه‌دارید و در این راه باقی بمانید. البته دامهایی هم معمولاً بیگانگان پهن می‌کنند، برای این‌که استعداد‌های خوب را از این کشور ببرند؛ در مقابل آنها هم باید به جد مقاومت کنید. خودتان را بسازید و بپردازید، برای این‌که بتوانید خلأهای زیادی که در کشورتان وجود دارد - که در طول دو‌یست سال حکام ظالم و غیرمردمی این خلأها را در این کشور به وجود آوردند - پُر کنید. امروز به‌حول و قوه‌ی الهی این کار ممکن است. یک روز بود که این کار ممکن نبود و کسانی نمی‌خواستند این مملکت پیش برود. رژیم‌های سلطنتی خائن و فاسد و وابسته‌ی به بیگانگان نمی‌خواستند این مملکت رشد کند - چه رشد علمی، چه رشد فناوری، چه رشد در زمینه‌های سیاسی و غیره - علتش هم این بود که این مملکت منابع مادی فراوانی دارد. اگر مردم این مملکت از لحاظ علمی و فکری پیشرفته شوند، اجازه نمی‌دهند دست دیگران به سمت این منابع دراز شود. می‌خواستند همیشه مردم یا مشغول اختلافات داخلی باشند، یا مشغول جنگ شیعه و سنی باشند، یا سرگرم شهوات باشند، یا وارد لغزشگاه‌ها شده باشند، یا خودکم‌بینی داشته باشند - یعنی بگویند ما نمی‌توانیم، ممکن نیست، فایده‌ی ندارد - تا آنها بیابند و منابع را ببرند. سیاست کلی دشمنان مستکبر و قدرتمند ملت ایران این بوده. امروز بحمدالله این جرأت، این گستاخی، این دلیری و این اعتماد به نفس - که می‌توانیم، می‌کنیم، پیش می‌رویم؛ چه در زمینه‌های علمی، چه در زمینه‌های فناوری و چه در زمینه‌های سیاسی - در نسل جوان ما به‌وجود آمده است. چالش‌های مزورانه‌ی قدرتها اثری روی روحیه‌ی مردم و جوانهای ما نمی‌گذارد؛ این فرصت خیلی بزرگی است؛ این را به همین شکل پیش ببرید و مرعوب نشوید. نه در زمینه‌ی علمی مرعوب شوید، نه در زمینه‌ی فناوری مرعوب شوید، نه در زمینه‌ی سیاسی مرعوب شوید، نه در زمینه‌ی نوآوری مرعوب شوید. عده‌ی عادت کرده‌اند همه‌ی مفاهیم و

حقایق علمی را حتماً از بیگانه‌ها یاد بگیرند؛ فلان دانشمند چنین گفته، فلان کس چنان گفته. ما بارها گفته ایم؛ هرچه علم در دنیا باشد، آن را یاد می‌گیریم؛ اما شما کاری کنید که در آینده‌ی نه چندان دوری در دنیا مفاهیم علمی را از شما نقل کنند - دانشمند ایرانی این طوری گفته، دانشمند ایرانی آن طوری گفته - در زمینه‌ی علوم انسانی، در زمینه‌ی علوم محض، در زمینه‌ی علوم کاربردی، در زمینه‌ی فناوری‌های گوناگون، حرف شما را نقل کنند. شما می‌توانید تولید کنید، جوانهای ما می‌توانند؛ شرطش کار کردن، درس خواندن، در خط مستقیم حرکت کردن، جدی بودن و کانون امید را در دل حفظ کردن است.

ان شاء الله خداوند به شما توفیق دهد و مشمول ادعیه‌ی زاکیه‌ی حضرت ولی عصر (ارواحنا فداه) باشید.

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

